

ระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย

สังคร วิลัยศักดิ์

นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

อีเมล: mansome4952@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย 2) เปรียบเทียบระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย ระดับชั้นที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย ปีการศึกษา 2559 จำนวนนักเรียน 187 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย ในภาพรวม และรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านจัดให้มีโครงการส่งเสริมทักษะการอ่านโดยใช้ห้องสมุดเป็นฐาน ด้านโครงการส่งเสริมรักการอ่าน ด้านการสร้างบรรยากาศในการส่งเสริมการอ่าน ด้านการสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมการอ่าน และ ด้านกิจกรรมที่ใช้พัฒนาการอ่าน

2. เปรียบเทียบระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย พบว่า ระดับชั้นเรียนมีผลต่อการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ให้การส่งเสริมมากกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โดยมีข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องส่งเสริมและพัฒนา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และมีการติดตามผลทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: ระดับการส่งเสริม, ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

The Promotion Level of English Reading Skills of Students at the Mahavajralongkorn Rajavidyalaya School

Sangkorn Vilaisak

Major Master of Educational Administration

Mahamakut Buddhist University

E-mail: mansome4952@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) To study the promotion level of English reading skills of students at the Mahavajralongkorn Rajavidyalaya school. 2) To compare the promotion of English reading skills at the Mahavajralongkorn Rajavidyalaya school by educational level. The sample group included 187 students in the class 1-6 at the Mahavajralongkorn Rajavidyalaya school in the 2016 academic year. The research instruments were a questionnaire. The data was analyzed to calculate percentage, mean, standard deviation and t - test

The Research’s findings were as follows :-

1. The promotion level of English reading skills of students at the Mahavajralongkorn Rajavidyalaya school as a whole and found that in all aspects. In order from the most to the least. The program provides reading skills using the library as a base. The program encourages a love of reading the atmosphere in the promotion of reading. Creating incentives to promote reading and reading activities to develop, respectively.

2. The promotion level comparison of English reading skills of students at the Mahavajralongkorn Rajavidyalaya school, hypothesis tested by analyzing different variables found that education level, Affect the form of promoting reading skills differences are statistically significant by the class 4 - 6 is more important than high school in the class 1 - 3. With suggestions and solutions, including administrators and teachers, and to promote development. English reading skills to be more effective. And motivating students in the class 1 - 3. And a follow - up reading skills in English.

Keywords: Promotion level, English Reading Skills

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทั่วโลกยอมรับว่า เป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อ สื่อสารระหว่างชนชาติต่าง ๆ และใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก ภาษาอังกฤษจึงเป็นพื้นฐานในการแสวงหาข้อมูลที่สำคัญในยุคปัจจุบันที่มีความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารที่ต้องใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านความรู้ ความคิด และเทคโนโลยี ต่าง ๆ ซึ่งมีความจำเป็นในการใช้ภาษาดังที่ บัญชา อึ้งสกุล (2545, หน้า 48-53) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในยุคนี้มากขึ้นเพราะจะทำให้เราสามารถติดต่อกับชนชาติต่าง ๆ ได้ไม่จำเป็นจะต้องติดต่อส่วนตัว การเจรจาทางการทูต การเมือง การค้าขายและการท่องเที่ยว ซึ่งทำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างมหาศาลเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยเราจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากเรารับเอาคำภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก เราจะพบคำภาษาอังกฤษปะปนอยู่ในภาพยนตร์ สิ่งของ เครื่องใช้ สินค้าเป็นสัญลักษณ์ตามสถานที่ต่าง ๆ คำเหล่านี้เมื่อนำมาใช้ในประเทศไทยผู้ฟังก็เข้าใจเป็นอย่างดี โดยเฉพาะการอ่านถือเป็นกุญแจสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การอ่านเป็นทักษะที่จะช่วย ในการพัฒนาการเรียนรู้สู่ทักษะอื่น

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้เสริมสร้างพื้นฐานของความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ โดยคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนโดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สองของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน และเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ที่มีความลึก และเข้มข้นหรือรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 ขึ้นไปส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น และภาษาเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เขมร พม่า ยาวี มาเลย์ ฯลฯ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษา ที่จัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม (กรมวิชาการ 2546, หน้า 1)

การเรียนภาษาต่างประเทศ ไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ ในการติดต่อสื่อสาร กับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพการที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษา ที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับ

ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายครบทุกทักษะ ซึ่งการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะอื่น ๆ เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป ผู้เรียนต้องศึกษาค้นคว้าตำราทางวิชาการเป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีทักษะการอ่านสูงย่อมมีโอกาสมากกว่าในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้เป็นอย่างดีนักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทักษะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และสังคมทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิต และสังคมจึงควรได้รับการส่งเสริม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 7-8)

สอดคล้องกับจักรพรรดิ คงนะ (2550, หน้า 14-15) ที่กล่าวว่าจัดการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทยจึงต้องให้ความสำคัญทั้ง 4 ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่สภาพที่เป็นจริงนักเรียนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาได้ดีเท่าที่ควร จะเห็นได้ว่า ทักษะด้านการอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนต้องใช้มากที่สุด เพราะทักษะการอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิด ของคนเราให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการส่งเสริมการอ่านได้แก่การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท การจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ การคาดคะเน และการตีความหมายโดยนัย การพัฒนาคำศัพท์เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้า ในด้านการอ่าน เพื่อพัฒนาความรู้พื้นฐานด้านการอ่านของผู้เรียนให้ก้าวหน้าต่อไป นอกจากนี้จากการศึกษาของมงคล กุลประเสริฐ (2548, หน้า 4-6) พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีความรู้ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) อยู่ระดับต่ำ การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา กระบวนการ กิจกรรม สื่อ ตลอดจนเครื่องมือ การวัดทางการอ่าน รวมทั้ง ปัญหาที่พบในการอ่านภาษาอังกฤษคือ เมื่อนักเรียนอ่านภาษาอังกฤษแล้วไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในข้อความอ่านนั้น แต่เมื่อจำเป็นต้องอ่านก็แก้ปัญหาโดยการเปิดพจนานุกรม ฉบับภาษาอังกฤษ-ไทย หากคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายและมีการจดคำแปลไว้ตลอดแต่ไม่สามารถเข้าใจด้วยตัวเองว่าเรื่องอะไร และเด็กไทยส่วนมากยังมีระดับความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ และการที่ผู้เรียนส่วนมากยังขาดความสามารถในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่นั้น อาจเป็นเพราะยังขาดวิธีการหรือเทคนิคที่เหมาะสมในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

เช่นเดียวกับข้อค้นพบของ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2549, หน้า 7-9) ที่พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของคนไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากความไม่แน่นอนในจุดหมายของหลักสูตร รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวอาจมาจากหลายสาเหตุ เช่น ปัญหาด้านเนื้อหาในบทเรียนไม่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนอาจจะยากหรือง่ายเกินไป หรือเป็นเรื่องไกลตัว เนื้อหาส่วนใหญ่เน้นนำเสนอแต่เรื่องราวของชาวชาติตะวันตก อาจทำให้ผู้เรียนไม่รู้เรื่อง จึงทำให้น่าเบื่อ และไม่น่าสนใจ และไม่ทันสมัย ทำให้นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นสนใจภาษาอังกฤษน้อย และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งนำเสนอบทเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังใช้

สถานการณ์ที่ใกล้ตัวของผู้เรียนเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนยังมีน้อยมาก บทเรียนส่วนใหญ่ยังมีเนื้อหาและสถานการณ์จากต่างประเทศซึ่งใกล้ตัวผู้เรียน การใช้สถานการณ์ดังกล่าวอาจเหมาะกับผู้เรียนโดยทั่วไป แต่ผู้เรียนระดับท้องถิ่น ซึ่งประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของต่างประเทศค่อนข้างจำกัด จึงเป็นเรื่องยากที่ผู้เรียนจะตีความให้เข้าใจกับสถานการณ์เหล่านั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้เรียนจึงไม่สามารถที่จะโยงความรู้เดิม หรือประสบการณ์อยู่ในท้องถิ่นของตนเองให้เข้ากับหัวเรื่อง (Topic) เพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวการที่ผู้เรียนไม่เข้าใจเนื้อเรื่องที่เรียนจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจ ขาดความกระตือรือร้นและขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ดังที่กุกุยา แสงเดช (2549, หน้า 7) ที่กล่าวว่า เนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนควรพิจารณาจัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียน ซึ่งประกอบไปด้วยมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนพบเห็นในชีวิตประจำวันที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละสังคมและประสบการณ์เหล่านั้นต้องมีความหมายต่อผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปปรับใช้ในชีวิตจริง และตามสถานการณ์จริงและทำให้ผู้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย สนุกสนานกับการเรียนด้วยและในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศก็ควรจัดเนื้อหาบทเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถนำประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) ที่เกี่ยวข้องกับริบทท้องถิ่นมาช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนได้ดีขึ้นด้วย การสอนความสัมพันธ์ในการอ่าน ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่สัมพันธ์กับสิ่งที่เรียนเพราะความรู้เดิมทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากขึ้น

จึงพอสรุปได้ว่าภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาสากล ที่ทุกคนทั่วโลกยอมรับและเห็นความสำคัญ ดังนั้นบุคคลใดที่รู้ภาษาอังกฤษดีย่อมได้เปรียบคนอื่น ในยุคโลกาภิวัตน์ ผู้รู้ภาษาอังกฤษดี คือ ผู้ที่สามารถใช้ทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียนและทักษะการอ่าน ได้อย่างผสมกลมกลืนกัน ทักษะการพูดและทักษะการเขียนเป็นทักษะการนำเสนอข้อมูล ทักษะการฟังเป็นทักษะการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และแสวงหาความรู้โดยสอดสัมผัส ซึ่งเป็นการรับรู้ เรียนรู้ ที่ต้องอาศัยสื่อกลาง คือ เสียง ส่วนทักษะการอ่านเป็นทักษะการแสวงหาความรู้ โดยทางจักษุสัมผัส เป็นทักษะแสวงหาความรู้ที่สำคัญที่สุดเพราะแหล่งความรู้หรือข้อมูลต่าง ๆ นั้นมักเป็นหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ โดยเฉพาะปัจจุบันมีแหล่งเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีการสื่อสารด้านคอมพิวเตอร์มีความก้าวหน้ามาก การติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันทักษะการอ่านก็ยิ่งมีความสำคัญตามไปด้วย

โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย เป็นโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น – ตอนปลาย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า นักเรียนประสบปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทุกระดับชั้น มีนักเรียนสอบได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ครูผู้สอนกำหนด (ร้อยละ 80) มีนักเรียนเพียง ร้อยละ 20 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ สาเหตุของปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากนักเรียนเอง คือ ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานการอ่านภาษาอังกฤษมาก่อน นักเรียนไม่เห็นคุณค่าของการฝึกอ่าน นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้น และไม่รักการอ่าน จนทำให้ผลการประเมินต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ผลการ

ทดสอบระดับชาติ (O-Net) ในวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในทุกกลุ่มสาระ ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 36.95 (โรงเรียนมหาชิราลงกรณราชวิทยาลัย, 2558, หน้า 17)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาระดับของการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาชิราลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพในการอ่านมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาชิราลงกรณราชวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาชิราลงกรณราชวิทยาลัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย และเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระบบและระเบียบ ผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียดการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จัดเตรียมโครงร่างงานวิจัย เป็นการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ จากหนังสือ ตำรา เอกสาร ข้อมูล สถิติ วิทยานิพนธ์ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำและดำเนินการสร้างเครื่องมือ แล้วเสนอโครงร่างต่อภาควิชาการบริหารการศึกษา เพื่อขอความเห็นชอบและขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และนำไปทดลองกับโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (try out) จำนวน 1 โรงเรียน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือ แล้วนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาตรวจสอบความถูกต้อง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลงานวิจัย เป็นขั้นตอนของการจัดทำร่างผลการวิจัย เพื่อนำเสนอคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่คณะกรรมการผู้ควบคุมเสนอแนะ จัดพิมพ์และส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ ต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

สรุปผลการวิจัย

ระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 187 คน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ร้อยละ 69.52 รองลงมา ร้อยละ 30.48 อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4-6

2. ระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.1 ระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมพบว่ามีค่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านจัดให้มีโครงการส่งเสริมทักษะการอ่านโดยใช้ห้องสมุดเป็นฐาน ด้านโครงการส่งเสริมรักการอ่าน ด้านการสร้างบรรยากาศในการส่งเสริมการอ่าน ด้านการสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมการอ่าน และ ด้านกิจกรรมที่ใช้พัฒนาการอ่าน

2.2 ระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในรายด้าน ดังนี้

1. ด้านกิจกรรมที่ใช้พัฒนาการอ่าน โดยภาพรวมมีค่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ เรียงตามลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อย คือ การเล่าเรื่องจากนิทานและฝึกอ่านตามการอ่านบทกวี โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน การอ่านคำบรรยาย การอ่านบทสนทนาในระดับต่าง ๆ การอ่านเรื่องสั้นจับใจความโดยออกเสียงการอ่านเรื่องสั้น จับใจความโดยไม่ออกเสียงและการอ่านบทละคร การได้วาที

2. ด้านโครงการส่งเสริมรักการอ่านโดยภาพรวมมีค่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อย คือ ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าห้องสมุดรองลงมาได้แก่จัดให้มีหนังสืออ่านประกอบนิทาน การ์ตูน และเรื่องเรื่องราวที่น่าสนใจอื่น ๆ จัดให้มีสมุดบันทึกการอ่านและมีการตรวจสอบจัดให้มีชมรมหรือโครงการรักการอ่านจัดให้มีการแข่งขันทักษะการอ่านกำหนดให้นักเรียนอ่านและย่อใจความจากการอ่านเรื่องนั้น และให้นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านมาแล้วได้

3. ด้านการสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมการอ่าน โดยภาพรวมมีค่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อย คือ จัดให้มีการไปศึกษาดูงานงานนอกสถานที่ รองลงมา ได้แก่ ให้นักเรียนสามารถรายงานหน้าชั้นเรียนได้ สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมหรือคติสอนใจที่ได้จากการอ่านเรื่องนั้น ๆ จัดให้มีการเชิญผู้ที่มีชื่อเสียงมาร่วม

กิจกรรมการอ่านเสมออ่านโดยเน้นพยางค์และคำ ประโยค ที่ออกเสียงชัดเจนให้เด็กฟังการอ่านนิทาน การ์ตูน เรื่องสั้นที่น่าสนใจให้เด็กฟังการจัดให้มีกิจกรรม Role Playing ตามเนื้อหานั้นเพื่อเพิ่มความ สนุกสนานและน่าสนใจ

4. ด้านจัดให้มีโครงการส่งเสริมทักษะการอ่านโดยใช้ห้องสมุดเป็นฐานโดยภาพรวมมีค่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับค่ามีขมิ้มเลขคณิตจาก มากไปหาน้อย คือ สืบหาหนังสือตามระดับชั้นที่เหมาะสม เพื่อกำหนดให้นักเรียนใช้ฝึกทักษะ การอ่าน รองลงมาได้แก่กำหนดให้นักเรียนใช้ห้องสมุดนอกชั่วโมงเรียน เช่น ตอนเช้าก่อนเข้าเรียน ตอนพัก และ ตอนเย็นให้นักเรียนรวบรวมเป็นรายงานและอ่านประกอบจัดกิจกรรมแนะนำให้นักเรียนอ่านหนังสือพุทธ ศาสนาและชาติกจัดให้มีการแข่งขันการอ่านจากเรื่องที่นักเรียนคิดขึ้นเอง ให้นักเรียนสามารถย่อเรื่อง หรือ วาดภาพประกอบให้นักเรียนสามารถสร้างเรื่องจากจินตนาการและสามารถอ่านในหน้าชั้นเรียนได้ ตาม ลำดับ

5. ด้านการสร้างบรรยากาศในการส่งเสริมการอ่าน โดยภาพรวมมีค่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับค่ามีขมิ้มเลขคณิตจากมากไปหาน้อย คือ จัดให้มีห้องฝึกทักษะการอ่านรองลงมาได้แก่มีอุปกรณ์ สื่อ วีดีโอ หนังสือ ภาพประกอบต่าง ๆ มีการ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ตามระดับชั้นต่าง ๆ จัดให้มีโครงการแข่งขันการอ่านระหว่างโรงเรียนจัดให้มีความ ร่วมมือระหว่างครู กับผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะการอ่าน จัดให้มีการสอนซ่อมเสริมเพื่อเพิ่มทักษะ การอ่านจัดให้มีการอ่านข่าวหรืออ่านคำศัพท์หน้าเสาธงก่อนเข้าเรียนประจำวันตามลำดับ

3. เปรียบเทียบระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำแนกตามระดับชั้นการศึกษา โดยภาพรวม พบว่า สถานภาพด้านระดับชั้นที่ศึกษามีผลต่อระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สำหรับรายด้าน พบว่า แตกต่างกันทุกด้าน โดยระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4-6 ให้ความสำคัญมากกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีค่าอยู่ในระดับมากนั้น ดังนั้น ผู้บริหารและครูผู้สอน ต้องส่งเสริม และพัฒนาทักษะดังกล่าวให้มากขึ้นหรือสนับสนุนให้มีการปฏิบัติต่อเนื่อง ทั้งด้านกิจกรรมที่ ใช้พัฒนาการอ่าน ด้านโครงการส่งเสริมรักการอ่าน ด้านการสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมการอ่าน ด้าน จัดให้มีโครงการส่งเสริมทักษะการอ่านโดยใช้ห้องสมุดเป็นฐาน และด้านการสร้างสภาพแวดล้อมในการส่งเสริมการอ่าน และนำทักษะเหล่านี้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หรือ นำ

ไปประยุกต์เพื่อสอนและฝึกฝนทักษะการอ่านให้กับผู้เรียนต่อไป 2. ผลการวิจัย พบว่า ด้านการสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมการอ่าน และด้านกิจกรรมที่ใช้พัฒนาการอ่าน อยู่ในลำดับที่ท้าย ๆ ดังนั้น ผู้บริหาร และครูผู้สอน ต้องส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมที่ใช้ด้วยการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน

3. ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่มีช่วงศึกษาอยู่ในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ได้รับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อยกว่านักเรียนที่มีช่วงศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ดังนั้น สถานศึกษาจึงควรมีการพัฒนาทักษะและกิจกรรมในลักษณะเดียวกันนี้เพิ่มเติมสำหรับนักเรียนศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เพื่อช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ต่อไปด้วย

4. ควรมีการติดตามผลพัฒนาการด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่บูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้จำกัดขอบเขตของเนื้อหาเฉพาะทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเท่านั้น ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไปจึงควรพิจารณารูปแบบที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ คือ พูด ฟัง และเขียน

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกับโรงเรียนทั่วไป
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนว่ามีความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมใด อันจะนำไปสู่การส่งเสริมให้เกิดความรู้ความสามารถ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษยิ่ง ๆ ขึ้นใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านกิจกรรมที่ใช้พัฒนาการอ่าน 2) ด้านโครงการส่งเสริมรักการอ่าน 3) ด้านการสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมการอ่าน 4) ด้านจัดให้มีโครงการส่งเสริมทักษะการอ่านโดยใช้ห้องสมุดเป็นฐาน 5) ด้านการสร้างบรรยากาศในการส่งเสริมการอ่าน
3. ควรมีการวิจัยในด้านทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ผลของการวิจัยในการวางแผนนโยบายพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนวิทยาลัย ต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). *แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
- _____. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ. (2546) *การศึกษาศาภาพการอ่านของนักเรียน และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน*: รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

กุศยา แสงเดช. (2545). *หนังสือส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: แม็ค.

จักรพรรดิ คงนา. (2550) *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่นตอนต้นสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหลวงพ่อแถมวัดตาก้องอนุสรณ์จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2549). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading Promotion)*. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.

บัญชา อึ้งสกุล. (2545). *การวางแผนการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. วารสารวิชาการ, 5 (12).

โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (2558). *ข้อมูลสารสนเทศปีการศึกษา 2558*. อัญญา: ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.